

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL S. R. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP“ GINČO
NAGRINĖJIMO**

2018 m. lapkričio 21 d. Nr. 242-502
Vilnius

Lietuvos bankas gavo S. R. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Tarp pareiškėjo ir draudiko buvo sudaryta Gyventojų turto draudimo sutartis (draudimo liudijimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*) (toliau – Draudimo sutartis), kuria buvo apdraustas butas, esantis adresu: *(duomenys neskelbtini)*. Draudimo laikotarpis nuo 2018 m. sausio 23 d. iki 2019 m. sausio 22 d.

2018 m. gegužės 22 d. pareiškėjas užpildė draudiko parengtą Pranešimo apie įvykį formą (toliau – Pranešimas), nurodydamas įvykio datą – 2018 m. sausio 21 d. (toliau – Įvykis). Pranešime nurodyta, kad „po lietaus drėksta sienos. Iškeliamas glaistas ir dažai.“

2018 m. gegužės 22 d. draudiko ekspertė atliko sugadinto turto apžiūrą ir surašė Apžiūros aktą. Apžiūros akte nurodyta: „Nuo pratekančios drėgmės atšokę, nutrupėję dažai. Žala padaryta per atitvarines konstrukcijas. Pasak draudėjo, lyjant visada šlampa sienų kampas. Administratorius informuotas, bet nešalina priežasties. Anksčiau butas buvo draustas LD, 2017-09-05 klientas gavo išmoką dėl tos pačios priežasties.“

Draudikas, vadovaudamasis Gyventojų turto draudimo taisyklių (galioja nuo 2017 m. birželio 1 d.) (toliau – Taisyklės) 48.3 papunkčiu, pagal kurį draudimo išmoka dėl laipsniško ar tęstinio apdrausto turto savybių pablogėjimo arba praradimo (pvz., drėgmės) nėra mokama, atsisakė dėl Įvykio pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką.

Pareiškėjas kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo nurodė, kad draudikas pažeidė Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.993 straipsnyje įtvirtintą ikisutartinės informacijos atskleidimo draudėjui pareigą. Pareiškėjo teigimu, prieš sudarant Draudimo sutartį draudiko darbuotojas pareiškėją telefonu informavo, kad „galioja visos sąlygos, taip pat ir drėkstančiai sienai (dėl kažkokio broko, kurio namo administratorius nenori sutvarkyti).“ Pareiškėjas taip pat pabrėžė, kad prieš sudarant Draudimo sutartį nebuvo supažindintas su Taisyklėmis. Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjas prašė rekomenduoti draudikui pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią Įvykio metu apdraustam turtui padarytą žalą.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė, kad pareiškėjas prieš sudarant draudimo sutartį „skambino į kontaktų centrą ir vadybininkės konkrečiai klausė, ar draudimo sutartimi būtų apdrausta rizika dėl vandens prasiskverbimo per išorines konstrukcijas, taip pat, ar dėl šios rizikos yra ribotas išmokų skaičius.“ Draudiko darbuotoja pareiškėjui nurodė, kad vieną kartą per draudimo laikotarpį yra mokama draudimo išmoka dėl per išorines atitvarines konstrukcijas į apdraustą patalpą prasiskverbusio vandens padarytos žalos. Pareiškėjas teigė ketinantis su draudiku sudaryti Draudimo sutartį nurodytomis sąlygomis.

Draudikas pabrėžė, kad pareiškėjas 2018 m. gegužės 21 d. telefonu informavo apie

apdraustam turtui padarytą žalą ir nurodė, kad Įvykio „data keturių mėnesių laikotarpyje“. Draudikas atkreipė dėmesį, kad Apžiūros akte, kuris patvirtintas pareiškėjo parašu, nurodyta, kad Įvykis įvyko dar prieš sudarant Draudimo sutartį (Draudimo sutartis sudaryta 2018 m. sausio 23 d., o pareiškėjo nurodyta Įvykio data – 2018 m. sausio 21 d.). Draudiko manymu, aplinkybė, kad pareiškėjas prieš sudarant Draudimo sutartį draudiko darbuotojos teiravosi, ar nuostolių atsiradimas dėl vandens prasiskverbimo per išorines atitvarines konstrukcijas bus pripažįstamas draudžiamuoju įvykiu, pagrindžia, kad Įvykis nebuvo staigus ir netikėtas ir kad jis pareiškėjui buvo žinomas dar prieš sudarant Draudimo sutartį.

Draudikas remiasi CK 6.996 straipsnio 3 dalimi, kurioje nustatyta, kad draudimo apsauga draudžiamajam įvykiui, kuris įvyko prieš draudimo sutarties įsigaliojimą ir kuris, sudarant draudimo sutartį, draudimo sutarties šalims buvo žinomas, negali būti teikiama. Draudikas pabrėžė, kad „šis reikalavimas yra įstatyminio pobūdžio ir yra privalomas pareiškėjui nepriklausomai nuo to, ar jis yra papildomai detalizuotas draudiko konkretaus draudimo taisyklėse. Vadovaujantis CK 1.6 straipsniu, įstatymų nežinojimas ar netinkamas jų nuostatų suvokimas neatleidžia nuo juose numatytų sankcijų taikymo ir nepateisina įstatymų reikalavimų nevykdymo ar netinkamo jų vykdymo.“ Remdamasis atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi nurodytomis aplinkybėmis, draudikas teigė neturintis pagrindo keisti priimto sprendimo ir pareiškėjui dėl Įvykio mokėti draudimo išmokos.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Įvertinus ginčo šalių nurodytas aplinkybes, matyti, kad šalių ginčas kilo dėl to, ar draudikas tinkamai atskleidė ikisutartinę informaciją apie draudimo išmokos mokėjimo sąlygas, kai drėgmė prasiskverbia per pastato išorines konstrukcijas, taip pat dėl draudiko sprendimo Įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo.

Dėl Draudimo sutarties sudarymo ir ikisutartinės informacijos apie draudimo išmokos, drėgmei prasiskverbus per konstrukcijas, mokėjimo sąlygas pareiškėjui atskleidimo aplinkybių

Pažymėtina, kad, pagal CK 6.154 straipsnio 1 dalį, sutartis yra dviejų ar daugiau asmenų susitarimas sukurti, pakeisti ar nutraukti civilinius teisinius santykius, kai vienas ar keli asmenys įsipareigoja kitam asmeniui ar asmenims atlikti tam tikrus veiksmus (ar susilaikyti nuo kitų veiksmų atlikimo), o šie įgyja reikalavimo teisę. Taigi, sutarties esmė – šalių susitarimas, pasiektas suderinus jų valią.

Sutarties sudarymo procedūra reglamentuota CK 6.162–6.187 straipsniuose. CK 6.162 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta nuostata, kad sutartis sudaroma pateikiant pasiūlymą (oferta) ir priimant pasiūlymą (akceptas) arba kitais šalių susitarimą pakankamai įrodančiais veiksmais. Akceptu laikomas akceptanto pareiškimas arba kitoks jo elgesys, kuriuo pareiškiamas ofertos priėmimas. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2011 m. rugsėjo 26 d. nutartyje, priimtoje civilinėje byloje Nr. 3K-3-353/2011, pasisakydamas dėl sutarties sudarymą reglamentuojančių teisės normų aiškinimo ir taikymo, konstatavo, kad būtų pripažinta, jog akceptantas priėmė ofertą ir sutartis laikoma sudaryta, būtinas aiškus ir besąlygiškas jo sutikimas su oferento pateiktu pasiūlymu, pareiškiamas oferentui. CK 6.990 straipsnyje, reglamentuojančiame draudimo sutarties sudarymo tvarką, taip pat numatyta, kad draudimo sutartis sudaroma draudikui akceptuojant draudėjo pasiūlymą (prašymą), pateiktą draudikui, arba draudėjui akceptuojant draudiko pasiūlymą sudaryti sutartį (CK 6.990 straipsnio 1 dalis).

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, pasisakydamas dėl ikisutartinės informavimo pareigos vykdymo, konstatavo: kad būtų laikomasi skaidrumo reikalavimo, vartotojui ypač svarbu prieš

sudarant sutartį būti informuotam apie sutarties sąlygas ir jos sudarymo pasekmes. Būtent remdamasis šia informacija jis nusprendžia, ar nori būti saistomas sąlygų, iš anksto suformuluotų profesionalaus prekybininko ar tiekėjo. Sutarties nuostata yra aiški ir suprantama, kai ji ne tik suprantama gramatiškai, bet kartu vartotojui sudaroma galimybė remiantis tiksliais ir suprantamais kriterijais įvertinti jam dėl tokios sąlygos atsirandančius ekonominius padarinius. Draudikas privalo įrodyti, kad tinkamai įvykdė jam tenkančias ikisutartines pareigas, t. y. kad vartotojas turėjo galimybę priimti sprendimą dėl draudimo sutarties sudarymo suprasdamas jam potencialiai reikšmingus draudimo sutartyje įtvirtintos garantijos apribojimo ekonominius padarinius (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. spalio 21 d. nutartis, priimtas civilinėje byloje Nr. 3K-3-424-701/2016).

Siekdamas pagrįsti Draudimo sutarties sudarymo, ikisutartinės informacijos prieš Draudimo sutarties sudarymą pareiškėjui atskleidimo ir pareiškėjo įsipareigojimo būti saistomu tarp jo ir draudiko sudaryta Draudimo sutartimi ir šioje sutartyje nustatytais sąlygomis aplinkybes, draudikas Lietuvos bankui pateikė prieš sudarant Draudimo sutartį 2018 m. sausio 23 d. vykusio draudiko darbuotojos ir pareiškėjo pokalbio telefonu garso įrašą (toliau – Įrašas). Remiantis Įrašo duomenimis, nustatyta, kad pareiškėjas draudiko darbuotojos, pateikusias pasiūlymą sudaryti Draudimo sutartį, paprašė patikslinti, ar įvykis, kai vanduo prasiskverbia per išorines atitvarines konstrukcijas, pagal Draudimo sutartį bus pripažįstamas draudžiamuoju įvykiu. Pareiškėjas draudiko darbuotojai pabrėžė, kad nei vienas draudikas jam nesiūlė apdrausti buto, suteikiant draudimo apsaugą dėl vandens per išorines atitvarines konstrukcijas draudžiamam turtui sukeltos žalos. Draudiko darbuotoja, atsakydama į pareiškėjo klausimą, nurodė, kad butą draudžiant „visų rizikų“ draudimo variantu, draudimo suma dėl vandens prasiskverbimo per išorines atitvarines konstrukcijas butui padarytos žalos bus 2 500 Eur. Pareiškėjas draudiko darbuotojos taip pat pasiteiravo, ar sudarius Draudimo sutartį nebus jokių draudimo išmokos mokėjimo apribojimų dėl per konstrukcijas prasiskverbusio vandens padarytos žalos, kiek kartų draudimo išmoka būtų mokama vandeniui prasiskverbus per išorines atitvarines konstrukcijas. Draudiko darbuotoja pareiškėjui nurodė: „būtų vienas kartas per draudimo laikotarpį, metams draudžiam.“ Atsižvelgdamas į draudiko darbuotojos suteiktą ikisutartinę informaciją, pareiškėjas draudiko darbuotojai nurodė sutinkantis sudaryti Draudimo sutartį aptartomis sąlygomis.

Iš Lietuvos bankui pateikto Įrašo darytina išvada, kad prieš sudarydamas Draudimo sutartį pareiškėjas sutiko būti susaistytas su draudiku sutartiniais draudimo teisiniais santykiais ir būti saistomas tokių sąlygų, pagal kurias vieną kartą per draudimo laikotarpį dėl vandens prasiskverbimo per išorines atitvarines konstrukcijas apdraustam turtui padarytos žalos draudimo išmoka, neviršijanti 2 500 Eur sumos, bus mokama. Vadovaujantis CK 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu ir sutarties, kaip šalių susitarimo, samprata, sutarties šaliai yra privalomos tos sutarties sąlygos, su kuriomis ji sutiko, t. y. dėl kurių ji išreiškė savo valią. CK 6.186 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad sutarties sąlygos, su kuriomis šalis aiškiai sutiko, kai jos tai šaliai buvo tinkamai atskleistos, nelaikomos netikėtomis (siurprizinėmis). Remiantis Lietuvos banko nustatytais aplinkybėmis, darytina išvada, kad prieš sudarant Draudimo sutartį pareiškėjui buvo tinkamai atskleistos Draudimo sutarties sąlygos, kad vieną kartą per draudimo laikotarpį dėl vandens prasiskverbimo per išorines atitvarines konstrukcijas padarytos žalos draudimo išmoka, neviršijanti 2 500 Eur, yra mokama, taigi, pareiškėjas turėjo galimybę apsispręsti dėl minėtų sąlygų taikymo ir priimti arba atmesti pasiūlymą sudaryti Draudimo sutartį. Kadangi pareiškėjas pasiūlymą pateikusiai draudiko darbuotojai nurodė sutinkantis su pasiūlytomis sąlygomis, jos jam yra privalomos ir laikomos sudėtine Draudimo sutarties dalimi.

Dėl draudiko sprendimo įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo

Vadovaudamasis administruojant Įvykį nustatytais aplinkybėmis, kad žala apdraustam turtui buvo padaryta dar prieš sudarant Draudimo sutartį, kad žalą lėmė laipsniškas ir tęstinis drėgmės skverbimasis į apdraustą butą per išorines atitvarines konstrukcijas ir kad pareiškėjas tai

žinojo prieš sudarydamas Draudimo sutartį, draudikas priėmė sprendimą nemokėti draudimo išmokos.

Svarbu pažymėti, kad šalių ginčo dėl to, kad įvykis įvyko prieš sudarant draudimo sutartį, nėra, nes pats pareiškėjas 2018 m. gegužės 22 d. užpildytame Pranešime nurodė, kad įvykis įvyko 2018 m. sausio 21 d. Kadangi Draudimo sutartis buvo sudaryta 2018 m. sausio 23 d., darytina išvada, kad pareiškėjo Pranešime nurodyta informacija patvirtino, kad įvykis įvyko dar prieš sudarant Draudimo sutartį. Pareiškėjas 2018 m. gegužės 22 d. per draudiko eksperto atliekamą sugadinto turto apžiūrą nurodė, kad „lyjant visada šlampa sienų kampas“ ir kad „administratorius informuotas, bet nešalina priežasties“. Svarbu pažymėti, kad pareiškėjas kreipimesi dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo taip pat pabrėžė, kad siena drėksta „dėl kažkokio broko, kurį namo administratorius neturi noro sutvarkyti“. Remiantis Lietuvos banko nustatytais aplinkybėmis, darytina išvada, kad pareiškėjo pateikti paaiškinimai pagrindžia, jog drėgmė į apdraustą pastatą skverbėsi ilgą laiką ir žala turtui dėl per išorines atitvarines konstrukcijas prasiskverbusio vandens buvo padaryta dar prieš sudarant Draudimo sutartį.

Vertinant pareiškėjo kreipimesi nurodytas aplinkybes, kad prieš sudarant Draudimo sutartį draudiko atstovės telefonu buvęs patikintas, kad visais atvejais draudimo išmoka bus mokama dėl prasiskverbusio vandens draudžiamam turtui padarytos žalos, įskaitant ir atvejus, kai šią žalą sąlygojo pastato, kuriame yra draudžiamas butas, brokas, atkreiptinas dėmesys į tai, kad pareiškėjas draudiko darbuotojos neinformavo, kad draudžiamo buto siena drėksta ir kad drėgmės poveikis draudžiamam turtui yra tęstinis, nulemtas pastato broko. Lietuvos bankui pateikto Įrašo duomenys patvirtina, kad draudiko darbuotoja prieš sudarant Draudimo sutartį pareiškėjui tik suteikė ikisutartinę informaciją apie Draudimo sutarčiai taikomas sąlygas ir atvejus, kada draudimo išmoka yra mokama dėl per išorines konstrukcijas prasiskverbusios drėgmės, todėl nebuvo vertinama informacija, kad dėl pastato broko nuolat skverbiasi vanduo ir tai lemia žalą. Atsižvelgiant į tai, nėra pagrindo pareiškėjo nurodytų aplinkybių, kad jam buvo suteikta ikisutartinė informacija, kad draudimo apsauga bus teikiama ir tada, kai dėl pastato broko nuolat skverbiasi drėgmė ir dėl to padaroma žalos apdraustam turtui, laikyti pagrįstomis.

Priešingai, pasiūlymą sudaryti Draudimo sutartį pateikusi darbuotoja pareiškėjui nurodė, kad draudimo išmoka dėl į draudžiamą butą prasiskverbusio vandens padarytos žalos bus mokama tik tuo atveju, jei vanduo prasiskverbs galiojant draudimo laikotarpiui ir tik dėl pirmo tokio pobūdžio drėgmės prasiskverbimo. Vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktais įrodymais, nėra pagrindo teigti, kad pareiškėjas buvo suklaidintas dėl Draudimo sutartimi teikiamos draudimo apsaugos ar kad pareiškėjui buvo sukeltas pagrįstas lūkestis, kad dėl tęstinio pobūdžio pastato broko sąlygotos žalos, atsiradusios prieš įsigaliojant Draudimo sutarčiai, draudimo išmoka bus mokama.

Draudimo liudijime yra aiškiai nurodyta, kad draudimo laikotarpis yra nuo „2018-01-23 15:56:38 iki 2019-01-22 23:59:59“. Pareiškėjas neginčija draudimo liudijimo įteikimo aplinkybių. Be to, atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas, kreipdamasis dėl ginčo nagrinėjimo, Lietuvos bankui pateikė draudimo liudijimo kopiją, darytina išvada, kad draudimo liudijimas pareiškėjui buvo įteiktas ir šiame draudimo dokumente įtvirtintos individualios Draudimo sutarties sąlygos, įskaitant ir sąlygas dėl draudimo laikotarpio termino, pareiškėjui buvo žinomos. Kadangi Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad prieš sudarant Draudimo sutartį pareiškėjui buvo atskleista bei išaiškinta Draudimo sutarties sąlyga, kad draudimo išmoka mokama dėl pirmą kartą draudimo laikotarpiu prasiskverbusios drėgmės turtui padarytos žalos, ir ši sąlyga pareiškėjui yra privaloma, taip pat atsižvelgiant į tai, kad šalių ginčo dėl individualių (draudimo liudijime įtvirtintų) Draudimo sutarties sąlygų, apibrėžiančių draudimo laikotarpį, taikymo nėra, įvertinus aplinkybę, kad draudimo liudijime nebuvo jokių draudimo apsaugos įsigaliojimo išimtis nustatančių nuostatų, darytina išvada, kad draudimo sutarties šalys, sudarydamos Draudimo sutartį, aiškiai susitarė, kad dėl pirmą kartą per pastato konstrukcijas prasiskverbusios drėgmės apdraustam turtui padarytos žalos draudimo išmoka bus mokama tik tuo atveju, jei žala bus padaryta po draudimo laikotarpio įsigaliojimo.

Šiame kontekste taip pat pažymėtina, kad CK 6.996 straipsnio 3 dalis nustato, jog draudimas taikomas visiems draudžiamiesiems įvykiams, įvykusiems po draudimo sutarties įsigaliojimo, jeigu draudimo sutartyje nenustatyta ko kita. Jeigu draudimo sutartyje nustatyta taikyti draudimą ir draudžiamiesiems įvykiams, įvykusiems iki draudimo sutarties įsigaliojimo, tai tokia sąlyga galioja, jeigu draudimo sutarties šalys apie draudžiamąjį įvykį, kuris įvyko iki draudimo sutarties įsigaliojimo, nežinojo.

Kaip minėta, Lietuvos bankui pateikti įrodymai pavirtina, kad Draudimo sutarties šalys, sudarydamos sutartį, nesusitarė dėl CK 6.996 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos išimties, pagal kurią draudimo apsauga gali įsigalioti ir iki draudimo sutarties įsigaliojimo, taikymo. Be to, atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, jog pareiškėjas apie iki įsigaliojant Draudimo sutarčiai įvykusį įvykį žinojo, draudimo apsauga, vadovaujantis CK 6.996 straipsnio 3 dalimi, Įvykiui nebūtų teikiama, nes draudimo išmokos, įvykus pareiškėjo nurodytam Įvykiui, mokėjimas neatitiktų draudimo sutarties, kaip rizikos sutarties, esmės. Draudimo sutarties esmė yra ta, jog draudėjas perleidžia draudikui už atlygį – draudimo įmoką – įvykio, kuriam šalys suteikia draudžiamąjį įvykio statusą, atsiradimo (draudimo) riziką (CK 6.987 straipsnis). Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 straipsnio 26 dalyje nurodyta, kad draudimo rizika – tikėtinas pavojus, gresiantis draudimo objektui. Jeigu įvykis, kuriam šalys suteikia draudžiamąjį įvykio statusą, sutarties įsigaliojimo momentu jau yra įvykęs ir tokia aplinkybė yra žinoma draudėjui, draudimo rizika neegzistuoja. Neegzistuojančiai draudimo rizikai draudimo apsauga negali būti teikiama. Atsižvelgiant į tai ir vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma, Draudimo sutarties šalių sutartomis sąlygomis bei CK 6.996 straipsnio 3 dalies nuostatomis, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai atsisakė mokėti draudimo išmoką dėl per prieš draudimo laikotarpį įvykusį įvykį padarytos žalos.

Atkreiptinas dėmesys, kad, nustatčius, jog draudikas pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju, pareiškėjo nurodytų aplinkybių dėl supažindinimo su visomis Taisyklių sąlygomis ir šių sąlygų taikymo Įvykiui vertinimas nėra teisiškai reikšmingas.

Remdamasis tuo, kas buvo išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo S. R. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius